

RADA RODZICÓW
przy Szkole Podstawowej im. Karola Wojtyły
w Hucie Mińskiej
z/s w Cielechowiźnie
Cielechowizna 1a, 05-300 Mińsk Mazowiecki
NIP 822-20-04-155

Program wychowawczo-profilaktyczny
Szkoły Podstawowej im. Karol Wojtyła w Hucie Mińskiej z/s w Cielechowiźnie

Rok szkolny 2021/2022

Cielechowizna, 01 września 2021 r.

Wstęp

Szkolny program wychowawczo-profilaktyczny realizowany w Szkole Podstawowej im. Karola Wojtyły w Hucie Mińskiej z/s w Cielechowiźnie opiera się na wartościach przyjętych przez Radę Pedagogiczną, Radę Rodziców i Samorząd Uczniowski. Treści szkolnego programu wychowawczo-profilaktycznego są spójne ze Statutem Szkoły i wewnątrzszkolnym ocenianiem oraz polityką oświatową naszego Państwa. Działania wychowawcze i profilaktyczne szkoły oparte są na współpracy oraz współodpowiedzialności całej społeczności szkolnej. Wychowanie jest zadaniem realizowanym w rodzinie. Szkoła wspomaga wychowawczą funkcję rodziny.

Założenia programu:

- Program nakierowany jest na wartości.
- Program wspiera rozwój rozwijający umiejętności radzenia sobie z negatywnymi wpływami społecznymi prowokującymi do ryzykownych zachowań.

Priorytetowe cele:

- Wzmocnienie więzi rodzinnych.
- Dbanie o dobre relacje w szkole.
- Rozwijanie u rodziców i pracowników szkoły umiejętności aktywnego udziału w życiu dziecka.
- Budowanie postaw rodziców, pracowników szkoły będących pozytywnym przykładem dla dzieci.
- Kształtowanie u dzieci i młodzieży umiejętności społecznych.

Sposoby realizacji:

- Formułowanie oczekiwań (reguł) wobec rodziców, pracowników szkoły i uczniów.
- Udzielanie informacji zwrotnych dotyczących spełniania lub niespełniania tych oczekiwań.
- Konsekwentne i natychmiastowe reagowanie na niewłaściwe zachowania uczniów (agresję, wagary, lekceważenie obowiązków szkolnych, itp.).
- Wzmacnianie i docenianie pożądanych zachowań uczniów (zachowania prospołeczne, zaangażowanie w naukę, itp.).
- Zwiększenie wiedzy i poszerzanie świadomości dotyczącej zachowań ryzykownych.
- Tworzenie sytuacji edukacyjnych do trenowania i rozwijania umiejętności życiowych, w szczególności umiejętności radzenia sobie z trudnymi sytuacjami i stresem, podejmowania decyzji, radzenia sobie z negatywnymi wpływami społecznymi prowokującymi do używania substancji psychoaktywnych.
- Stosowanie rekomendowanych programów profilaktyki alkoholowej i narkotykowej.

Kryteria oceny:

- Powszechność
Wskaźniki: np.: Ilość (%) rodziców zaangażowanych w tworzenie programu, ilość uczestników akcji podejmowanych przez szkołę, wychowawców, rodziców, itp.
- Skuteczność
Wskaźniki: np.: Ilość (%) osób deklarujących oczekiwane postawy, różnica w ilości zachowań obserwowanych w trakcie realizacji programu, itp.

Słownik:

Wartości to, co ważne i cenne dla jednostki i społeczeństwa, godne pożądanía, co łączy się z pozytywnymi przeżyciami i stanowi jednocześnie cel dążeń ludzkich (M. Łobocki); ważne dobra (...) bardziej od innych warte tego, by je w życiu osiągnąć (L. Dyczewski).

Na przykład: rodzina, zdrowie, Bóg, ojczyzna, miłość, przyjaźń, uczciwość, tolerancja, szacunek, odpowiedzialność, patron, kultura osobista, bezpieczeństwo,...

Wychowanie to wspieranie dziecka w rozwoju ku pełnej dojrzałości w sferze fizycznej, emocjonalnej, intelektualnej, duchowej i społecznej, które powinno być wzmacniane i uzupełniane przez działania z zakresu profilaktyki dzieci i młodzieży. (Podstawa prawna: art. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe)

Profilaktyka to chronienie człowieka w rozwoju przed zagrożeniami i reagowanie na pojawiające się zagrożenia. Jej celem jest ochrona dziecka, ucznia, wychowanka **przed zakłóceniami, czyli** przed podejmowaniem zachowań hamujących lub niszczących rozwój, określonych, jako zachowania ryzykowne. (K. Ostaszewski 2003)

Zachowania ryzykowne to różne działania człowieka niosące wysokie ryzyko negatywnych konsekwencji, zarówno dla jego zdrowia fizycznego i psychicznego, jak i dla jego otoczenia społecznego.

Na przykład: palenie tytoniu, picie alkoholu, oglądanie pornografii, kontakty seksualne, stosowanie substancji psychoaktywnych takich jak: narkotyki, dopalacze, niemedyczne używanie leków, tatuaże, używanie substancji wzmacniających w treningu sportowym, hazard, nadużywanie technologii cyfrowych (K. Ostaszewski 2003, M. Jędrzejko 2017) oraz palenie e-papierosów, spożywanie napojów energetyzujących, uzależnienie od cyberprzestrzeni (Internet i gry).

Substancje psychoaktywne to związki chemiczne oddziałujące na ośrodkowy układ nerwowy przez bezpośredni wpływ na funkcje mózgu, czego efektem są czasowe zmiany postrzegania, nastroju, świadomości i zachowania. Używanie wielu z tych substancji (zwłaszcza stymulantów i depresantów) może doprowadzić do nałogui wyrządzić znaczne szkody zdrowotne.

Na przykład: alkohol, pochodne opium (w tym morfina, heroina), przetwory konopi indyjskich (haszysz, marihuana), substancje uspokajające i nasenne (w tym barbiturany, benzodiazepiny), kokaina i inne substancje pobudzające (w tym pochodne amfetaminy), substancje halucynogenne (w tym LSD, grzyby psylocybe), tytoń oraz lotne rozpuszczalniki (w tym kleje, aceton, TRI) itp.

Kompetencje społeczne (umiejętności społeczne) to nabyta umiejętność efektywnego radzenia sobie w różnych sytuacjach społecznych, zdolność samodzielnego stosowania posiadanych umiejętności z uwzględnieniem przyjętego systemu wartości. To też łatwość nawiązywania i utrzymywania pozytywnych znajomości.

Na przykład: przedstawianie się, radzenie sobie z lękiem, poznawanie swoich uczuć, dzielenie się, negocjowanie, kontrolowanie złości, reagowanie na zaczepki, odpowiadanie na skargę, reakcja na niepowodzenie, radzenie sobie z oskarżeniem, przygotowanie do trudnej rozmowy, radzenie sobie z presją grupy, znajdowanie przyczyny problemu, aktywne słuchanie, koncentrowanie się na zadaniu, wykonywanie poleceń (A. Matczak 2007, Jacek i Ewa Morawscy 2012) oraz nawiązywanie nowych relacji, empatia, asertywność, umiejętność słuchania innych, otwartość, solidarność, zaangażowanie w działanie grupy, nagradzanie, tolerancja,...

POZYTYWNA RELACJA ZE WSZYSTKIMI KOLEGAMI W KLASIE

CEL OGÓLNY – Wzmocnienie więzi rodzinnych. Dbanie o dobre relacje w szkole.

CEL WYCHOWAWCZY – Wykształcenie pozytywnej postawy wobec drugiego człowieka.

CEL PROFILAKTYCZNY – Budowanie poczucia akceptacji własnej osoby i przynależności do społeczności klasowej i szkolnej.

PROPONOWANE TEMATY:

- Nikt nie jest „samotną wyspą”.
- Mój kolega, koleżanka to drugi „ja”.
- Grupa klasowa mnie akceptuje.

ZADANIA DLA UCZNIA:

- Rozpoznaję pozytywne cechy moich kolegów i mówię im o tym.
- Rozpoznaję uczucia moich kolegów i koleżanek.
- Akceptuję moje koleżanki i kolegów.
- Nie zgadzam się na agresję.

ZADANIA DLA RODZICÓW:

- Biorę udział w zebraniach z rodzicami organizowanych przez wychowawcę.
- Znam wszystkich kolegów, koleżanki mojego dziecka i rozmawiam z nimi.
- Zapraszam do domu kolegów i koleżanki mojego dziecka.

ZADANIA DLA SZKOŁY, NAUCZYCIELA, WYCHOWAWCY:

- Okazuję szacunek innym.
- Oceniam w oparciu o sformułowane wymagania i jawne kryteria.
- Znam sytuację życiową moich wychowanków.
- Organizuję integrujące spotkania dla moich uczniów.
- Uczestniczę w zajęciach pozalekcyjnych: wycieczkach, wyjazdach, zabawach, konkursach, uroczystościach, w których biorą udział moi wychowankowie.

PROPONOWANE SPOSOBY REALIZACJI:

Akcentujemy ważne wydarzenia z życia dzieci, rodziców, nauczycieli np.: imieniny (można zaznaczyć w kalendarzu wiszącym na widocznym miejscu wszystkie święta i razem wymyślić sposób ich obchodzenia). Unikamy kupowanych prezentów i staramy się wykonać je samodzielnie. Do przygotowania obchodów ważnych wydarzeń angażujemy dzieci i dorosłych.

PRZEWIDYWANE OSIĄGNIĘCIA, EFEKTY:

Szkoła jest środowiskiem przyjaznym. Uczeń chętnie uczęszcza do szkoły. Dzieli się z nauczycielami swoimi problemami i otrzymuje wsparcie. W przyszłości będzie ją dobrze wspominał. Akceptacja szkoły i tego, co się w niej dzieje, jest zapowiedzią pozytywnych relacji społecznych w przyszłości.

PRZECIWDZIAŁANIA ZAGROŻENIOM:

Może wyniknąć niezdrowa rywalizacja pomiędzy uczniami, istnieje ryzyko powstawania grup patologicznych, subkultur młodzieżowych **lub choćby niezdrowych rywalizacji między uczniami**. Może wystąpić zwiększająca się absencja, grupowe wagarowanie. Silna grupa może powodować izolację osób zmniejszą siłą przebicia, które do niej nie należą. Wyobcowanie ze społeczności szkolnej prowadzić może do alkoholizmu i narkomanii.

POZYTYWNE RELACJE Z NAUCZYCIELAMI, WYCHOWAWCĄ, DYREKTOREM, PRACOWNIKAMI OBSŁUGI I ADMINISTRACJI ORAZ GOŚĆMI SZKOŁY

CEL OGÓLNY – Wzmocnienie więzi rodzinnych i dobrych relacji w rodzinie i szkole.

CEL WYCHOWAWCZY – Budowanie postawy życzliwości dla drugiego człowieka.

CEL PROFILAKTYCZNY – Uczenie postawy szacunku i tolerancji.

PROPONOWANE TEMATY:

- Jedna trzecia mojego życia to szkoła.
- Co by było ze mną, gdyby nie było szkoły?
- Dlaczego szanuję wszystkich w szkole?

ZADANIA DLA UCZNIA:

- Mówię: dzień dobry, do widzenia, proszę, dziękuję, przepraszam,....
- Traktuję szkołę jak „drugi dom”.
- Jestem życzliwy dla innych.
- Staram się zrozumieć i szanować pracę wszystkich osób zatrudnionych w szkole.
- Chętnie pomagam innym.
- Wykonuję polecenia nauczycieli i rodziców.

ZADANIA DLA RODZICÓW:

- Mówię: dzień dobry do widzenia, proszę, dziękuję, przepraszam.
- Przypominam dzieciom o używaniu zwrotów grzecznościowych.
- Rozpoznaję pracowników szkoły i kojarzę ich z funkcjami, jakie pełnią w szkole.
- Uczestniczę w spotkaniach i uroczystościach organizowanych przez szkołę, wychowawcę, na które jestem zapraszany.
- Słucham, analizuję i osobiście weryfikuję opinie mojego dziecka o pracownikach szkoły.

ZADANIA DLA SZKOŁY, NAUCZYCIELA, WYCHOWAWCY:

- Mówimy: dzień dobry, do widzenia, proszę, dziękuję, przepraszam.
- Przypominamy dzieciom o używaniu zwrotów grzecznościowych.
- Wszyscy pracownicy szkoły, poprzez osobisty przykład, kształtują pozytywne postawy uczniów.
- Pracownicy szkoły przestrzegają ustalonych reguł i zawartych umów.
- Wychowawcy i nauczyciele są w stałym kontakcie z rodzicami (prawnymi opiekunami) ucznia, zapraszają ich na różne uroczystości szkolne, klasowe.
- Nauczyciele współpracują w zespołach klasowych i zadaniowych.
- Pracownicy znają zakres i znaczenie obowiązków kolegów i koleżanek z pracy.

PROPONOWANE SPOSOBY REALIZACJI:

Organizujemy wspólne imprezy dla uczniów, nauczycieli, pracowników szkoły i rodziców, np. Turniej Mikołajkowy, Piknik Rodzinny. Obchodzimy imieniny, urodziny uczniów i pracowników szkoły. Wychowawcy i nauczyciele uczestniczą w ważnych dla uczniów wydarzeniach np.: mecze reprezentacji szkoły, konkursy indywidualne. Pracownicy szkoły są zapraszani na uroczystości klasowe, szkolne przez organizatorów.

PRZEWIDYWANE OSIĄGNIĘCIA, EFEKTY:

Następuje wzajemne zrozumienie i sympatia pomiędzy uczniami, a całym personelem szkoły. Wytwarza się zdrowa hierarchia relacji, bazująca na wzajemnym szacunku uczniów z nauczycielami. Każda grupa szkolna: uczniowie, nauczyciele i personel zna zakresy swoich kompetencji i działań.

PRZECIWDZIAŁANIA ZAGROŻENIOM:

Wzrost ilości zachowań agresywnych. Istnieje niebezpieczeństwo niezdrowej rywalizacji, deprecjacji poszczególnych pracowników szkoły, braku kompetencji w zakresach obowiązków zawodowych. Uczniowie mogą okazywać brak szacunku dorosłym.

BEZPIECZNA I ZGRANA GRUPA RÓWIEŚNIKÓW I PRZYJACIÓŁ

CEL OGÓLNY – Wzmocnienie więzi rodzinnych i dobrych relacji w rodzinie i szkole.

CEL SZCZEGÓŁOWY – Aktywność w środowisku.

CEL WYCHOWAWCZY – Kształcenie postawy altruistycznej.

CEL PROFILAKTYCZNY – Propagowanie alternatywnych form spędzania wolnego czasu.

PROPONOWANE TEMATY:

- Wspólne przebywanie i zabawy w gronie kolegów.
- Czas i pomysły przeznaczone na budowanie grupy.

ZADANIA DLA UCZNIA:

- Osoby mieszkające wokół mnie są moimi znajomymi.
- Wszystkie dzieci i młodzież z mojej i sąsiednich miejscowości są moimi kolegami i koleżankami.
- Organizuję czas tak, aby spotkać się z kolegami i koleżankami.
- Jestem uprzejmy, ze wszystkimi się witam i nawiązuję krótki dialog.
- Jestem koleżeński.
- Włączam się w działalność lokalnych organizacji i stowarzyszeń.

ZADANIA DLA RODZICÓW:

- Mam poczucie odpowiedzialności za wszystkich mieszkańców, a szczególnie za młodzież i dzieci.
- Nie zgadzam się na złe zachowanie innych i reaguję, nagradzam dzieci za przestrzeganie reguł.
- Rozpoznaję dzieci i młodzież z mojej i sąsiednich miejscowości : są koleżankami i kolegami mojego dziecka.
- Pomagam w organizowaniu wspólnych spotkań, zabaw, wycieczek.
- Biorę czynny udział w życiu szkoły, parafii, samorządu, lokalnych organizacji i stowarzyszeń.

ZADANIA DLA SZKOŁY, NAUCZYCIELA, WYCHOWAWCY:

- Jako nauczyciel, poprzez kształtowanie postaw, wpływam na środowisko uczniów.
- Odwiedzam moich uczniów.
- Obserwuję grupy środowiskowe uczniów i analizuję ich potrzeby.
- Podejmuję z rodzicami wspólne zadania wychowawcze.

PROPONOWANE SPOSOBY REALIZACJI:

Proponujemy uczniom konkurs z atrakcyjnymi nagrodami, burzę mózgów na pomysł i realizację inicjatywy aktywizującej ich małą wspólnotę lokalną, np.: może być to wystawa starych fotografii ze zbiorów mieszkańców, wspólna organizacja pikniku rodzinnego w rocznicę nadania imienia Karola Wojtyły szkole w Hucie Mińskiej.

PRZEWIDYWANE OSIĄGNIĘCIA, EFEKTY:

Młodzież, dzieci, rodzice i wychowawcy w środowisku lokalnym, w miejscu wspólnego zamieszkania znają się i akceptują. Dzięki inicjatywom wychodzącym od młodzieży i od rodziców wspólnota lokalna jest zintegrowana. Wspólne działania przyczyniają się do zacieśniania znajomości, więzi koleżeńskich, sympatii.

PRZECIWDZIAŁANIA ZAGROŻENIOM:

Brak umiejętnego zagospodarowania czasu na wspólną zabawę. Negatywne emocje w środowisku lokalnym przenoszone są na teren szkoły. Powstają nieformalne grupy mające negatywny wpływ na bezpieczeństwo mieszkańców. Pojawia się obawa i strach otoczenia w przypadku złego zachowania młodzieży. Środowisko dorosłych jest bezradne wobec agresywnego zachowania młodzieży.

SPOŁECZNOŚĆ, W KTÓREJ ŻYJĘ

CEL GŁÓWNY – Wzmocnienie więzi rodzinnych i dobrych relacji w rodzinie i szkole.

CEL WYCHOWAWCZY – Odpowiedzialność za środowisko społeczne.

CEL PROFILAKTYCZNY – Kształtowanie postawy empatii, asertywności, otwartości.

PROPONOWANE TEMATY:

- Ludzie z mojego otoczenia mają wpływ na moje życie.
- Moje środowisko wpływa na moją osobowość.
- Wielkie miasto, miasteczko, wioska, w której żyję, dostarczają mi wiele wartości.

ZADANIA DLA UCZNIA:

- Akceptuję miejsce i środowisko, w którym żyję.
- Traktuję każdego z szacunkiem.
- Poznaję historię miejsca mojego zamieszkania i społeczności, która przyczyniła się do jego rozwoju.
- Odkrywam wartości mojej społeczności.
- Staję w obronie mojego domu, środowiska.

ZADANIA DLA RODZICÓW:

- Miejsce, środowisko, w którym żyję, jest częścią mojego życia.
- Ludzie, którzy mnie otaczają, są moimi znajomymi.
- Doceniam miejsce, środowisko, w którym żyję.
- Dbam o dobro wspólne: wygląd mojego domu, ulicy, osiedla.
- Identyfikuję się z ludźmi z mojego miejsca zamieszkania.

ZADANIA DLA SZKOŁY, NAUCZYCIELA, WYCHOWAWCY:

- Społeczność, w której pracuję, jest miejscem mojego rozwoju.
- Poznaję środowisko życia moich uczniów, wychowanków.
- Wspólnie organizujemy działania korzystne dla miejsca naszego życia.
- Analizuję, jaki wpływ miała, ma i będzie miała szkoła na miejscowe środowisko.

PROPONOWANE SPOSOBY REALIZACJI:

Uczniowie poproszeni są o przyniesienie z domu przedmiotów związanych z regionem, miejscowością, z której pochodzą. Mogą to być pamiątki rodzinne, przedmioty, które mają swoją historię lub duże znaczenie sentymentalne (zdjęcie, historyczna pocztówka, portret przodka, odznaczenie wojenne,...). Następnie uczniowie opowiadają o związku swoich pamiątek z miejscem, w którym mieszkają.

PRZEWIDYWANE OSIĄGNIĘCIA, EFEKTY:

Doceniamy ludzi i miejsce, w którym żyjemy. Jesteśmy życzliwie nastawieni do każdego człowieka. Szanujemy swoich bliższych i dalszych sąsiadów, jesteśmy zawsze gotowi do udzielenia pomocy. Nasze środowisko nie stanowi „zamkniętego kręgu”, okazujemy ludziom zainteresowanie i chęć udzielenia bezinteresownej pomocy. Razem z pracownikami szkoły, pedagogami, wychowankami i rodzicami działamy na rzecz naszego otoczenia.

PRZECIWDZIAŁANIA ZAGROŻENIOM:

Istnieje ryzyko postawy niechęci i ciągłej krytyki ze strony swojego środowiska. Może się pojawić agresja wobec współmieszkańców, brak umiejętności adaptowania się do środowiska, trudności w nawiązywaniu kontaktów społecznych, brak wiedzy, brak zainteresowania się historią swojej wioski, miasta.

ŻYCIE

CEL GŁÓWNY – Budowanie postaw rodziców, pracowników szkoły będących pozytywnym przykładem dla dzieci.

CEL WYCHOWAWCZY – Przyjęcie odpowiedzialności za swoje życie i jego rozwój.

CEL PROFILAKTYCZNY – Kształtowanie poczucia odpowiedzialności za siebie i za innych.

PROPONOWANE TEMATY:

- Życie i zdrowie ludzkie jest darem Boga i cudem natury.
- Życie. Czy jest coś ważniejszego?
- Obrona życia jest obowiązkiem każdego człowieka.
- Człowiek nie jest twórcą życia, lecz jego zarządcą.

ZADANIA DLA UCZNIA:

- Życie i zdrowie traktuję jako największą wartość i dar, który należy rozwijać, wzbogacać i realizować.
- Rozwijam swoje zdolności i talenty.
- W sprawach życiowych radzę się doświadczonych i mądrych ludzi.
- Poszukuję autorytetów, wnikliwie analizuję postawy innych osób.

ZADANIA DLA RODZICÓW:

- Mojego syna, córkę traktuję jak dziecko od jego poczęcia aż do chwili całkowitego usamodzielnienia się.
- Uczę moje dzieci odpowiedzialnego rodzicielstwa.
- Ostrzegam dorastające dziecko przed lekkomyślnym narażaniem swego zdrowia i życia.
- Dbam o kultywowanie obyczajów w rodzinie.
- Nie zgadzam się na agresję.

ZADANIA DLA SZKOŁY, NAUCZYCIELA, WYCHOWAWCY:

- Poszerzam swoją wiedzę i podnoszę kompetencje wychowawcze.
- Dzielę się swoją wiedzą z rodzicami.
- Promuję w szkole wychowanie prorodzinne poprzez organizowanie spotkań, pogadanek, dyskusji itp.
- Dokładam wszelkich starań, by przygotować wychowanków do dojrzałego i odpowiedzialnego wkroczenia w dorosłe życie.
- Wskazuję uczniom niezbędną wiedzę dotyczącą obrony życia i szanowania zdrowia.

PROPONOWANE SPOSOBY REALIZACJI:

Szkoła organizuje odczyty, prelekcje, pokazy filmów, spotkania z gośćmi, które będą dotyczyły ochrony zdrowia, promocji życia rodzinnego i obrony życia od poczęcia aż do naturalnej śmierci oraz zagadnień integralnego rozwoju człowieka.

PRZEWIDYWANE OSIĄGNIĘCIA, EFEKTY:

Młody człowiek angażuje się w przedsięwzięcia, które przyczyniają się do jego rozwoju intelektualnego, fizycznego i duchowego. W ten sposób przygotowuje się do przyjęcia zadań czekających go w życiu dorosłym.

PRZECIWDZIAŁANIA ZAGROŻENIOM:

Brak poszanowania życia własnego i cudzego prowadzi do narastania agresji, podejmowania zachowań ryzykownych przeciwko własnemu zdrowiu i życiu. Charakterystyczny jest brak empatii. Taka postawa sprzyja okazywaniu pogardy drugiemu człowiekowi, może niszczyć budowany klimat szkoły, przyczynić się do zerwania więzów rodzinnych.

GODNOŚĆ CZŁOWIEKA

CEL OGÓLNY – Budowanie postaw rodziców, pracowników szkoły będących pozytywnym przykładem dla dzieci.

CEL WYCHOWAWCZY – Rozpoznanie swojej godności.

CEL PROFILAKTYCZNY – Uczenie empatii i szacunku dla innych.

PROPONOWANE TEMATY:

- Każde życie ludzkie jest jedyne, wyjątkowe, niepowtarzalne.
- Poznaję swoją godność poprzez wewnętrzne rozpoznanie i dialog z drugim człowiekiem.

ZADANIA DLA UCZNIA:

- Każdego traktuję tak, jak bym chciał być sam traktowany.
- Drugi człowiek ma taką samą godność jak ja.
- Poczucie własnej godności przekładam na szacunek dla innych ludzi.
- Bronię swojej godności.
- Przestrzegam przyjętych reguł i umów.

ZADANIA DLA RODZICÓW:

- Każdego traktuję tak, jak bym chciał być sam traktowany.
- Wszystkie dzieci mają tę samą godność ludzką.
- Kształtuję u dziecka odpowiedzialność za swoje słowa i czyny, uczę szacunku dla innych.
- Kocham moje dziecko i dzielę się z nim wartościami duchowymi i materialnymi.
- Wspólnie, z moim dzieckiem, odkrywamy naszą niepowtarzalność, wartość i piękno życia.

ZADANIA DLA SZKOŁY, NAUCZYCIELA, WYCHOWAWCY:

- Myślę o godności szkoły, jako instytucji wychowawczo-dydaktycznej, którą stanowią uczniowie, jako osoby.
- Współpracuję z rodzicami w procesie wychowawczym ucznia.
- Jako wychowawca zawsze bronię godności każdego ucznia.
- Kształtuję charakter wychowanka poprzez wspólne odkrywanie wartości.
- Rozmawiam z uczniem i ukazuję mu wartość dialogu w prawidłowych relacjach międzyludzkich.

PROPONOWANE SPOSOBY REALIZACJI:

Wspólnie obejrzany film, np.: Pianista, Przesłuchanie, Ostatni Mohikanin, Patriot, może być bazą dla dyskusji o godności i wartości człowieka. Warto podjąć tematy: Jak daleko sięgają granice wolności? Czym jest walka o godność człowieka w obliczu niebezpieczeństwa, agresji, wojny? Co oznaczają terminy: godne życie i godne umieranie?

PRZEWIDYWANE OSIĄGNIĘCIA, EFEKTY:

Uczniowie stopniowo rozpoznają swoją wartość. Poczucie własnej godności, wyjątkowości i niepowtarzalności kształtuje odpowiedzialną osobowość. Przez wzajemny dialog uczniów, rodziców i wychowawcy następuje rozpoznanie oraz uznanie wartości i godności życia ludzkiego. Wprowadza się hierarchię wartości do własnego życia. Następuje rozwój życia duchowego, dążenie do ideałów, a dialog jest podstawą relacji międzypersonalnych.

PRZECIWDZIAŁANIA ZAGROŻENIOM:

Mogą pojawić się różnego rodzaju postawy i zachowania patologiczne związane z rozpoznaniem i przeżywaniem swojej godności. Osobowość nie jest wtedy adekwatna do wieku ucznia, wychowanka. Następuje negacja wartości jako takich. Postawa egoistyczna nie pozwala na socjalizację człowieka. Brak dialogu z innymi prowadzi do zanegowania wartości życia wspólnotowego, społecznego. Odsunięcie jednostki może doprowadzić do obniżenia poczucia wartości, stanów depresyjnych, samobójstw.

WARTOŚĆ RELIGII

OGÓLNY - Budowanie postaw rodziców, pracowników szkoły będących pozytywnym przykładem dla dzieci.

CEL SZCZEGÓŁOWY - Poznawanie zasad wiary.

CEL WYCHOWAWCZY - Wpływ religii na postępowanie w moim życiu.

CEL PROFILAKTYCZNY – Wspieranie uczniów w duchowym rozwoju.

PROPONOWANE TEMATY:

- Historia religii na świecie.
- Jakiej postawy wobec ludzi uczy mnie moja religia?
- Katolicyzm w Polsce.
- Tolerancja i poszanowanie innych wyznań.

ZADANIA DLA UCZNIA:

- Staram się wprowadzać w życie zasady wyznawanej wiary.
- Rozmawiam o wartościach wiary.

ZADANIA DLA RODZICÓW:

- Wspólnie z dziećmi kierujemy się zasadami wiary.
- Rozwijamy wiarę w rodzinie przez przekazywanie wiedzy religijnej, modlitwę i kult.
- Żyjąc zasadami wiary, pomagamy innym ludziom dostrzec jej wartość.
- Pomagam osobom potrzebującym, biorę udział w akcjach charytatywnych.

ZADANIA DLA SZKOŁY, NAUCZYCIELA, WYCHOWAWCY:

- Rozmawiam z wychowankami na temat wartości wyznawanej wiary.
- Uznaję, że życie moralne ma uzasadnienie w wierze, ma konsekwencje w obecnym i przyszłym życiu.
- Jako wierzący, buduję wspólnotę wiary między nauczycielami i wychowawcami, rodzicami oraz wychowankami.

PROPONOWANE SPOSOBY REALIZACJI:

Organizujemy wycieczkę do świątyń różnych wyznań chrześcijańskich i innych religii. Uczniowie przygotowują krótkie referaty na temat zasad wiary i specyfiki różnych religii i wyznań wiary chrześcijańskiej.

PRZEWIDYWANE OSIĄGNIĘCIA, EFEKTY:

Uczniowie akceptują wartości wiary. Potrafią rozmawiać o niej z otwartością, analizują swoje życie w świetle zasad wiary. Zaangażowanie religijne przejawia się w publicznym wyznawaniu wiary, pogłębianiu wiedzy religijnej, tworzeniu więzi wspólnotowych z innymi osobami.

PRZECIWDZIAŁANIA ZAGROŻENIOM:

Istnieje zagrożenie braku wiedzy i niechęć do uczestniczenia w katechezach, lekcjach religii, obecności w kościele. Wiarę traktuje się jedynie jako część kultury opartej na zwyczaju. Oddziela się sfery życia wewnętrznego od kontaktów społecznych. Zanika kult jako wyraz wiary; zarzuca się modlitwę indywidualną i uczestnictwo w niedzielnej liturgii (w wypadku uczniów innego wyznania lub religii błędy i postawy mogą być analogiczne).

OJCZYŻNA

CEL OGÓLNY – Budowanie postaw rodziców, pracowników szkoły będących pozytywnym przykładem dla dzieci.

CEL WYCHOWAWCZY – Budowanie postawy poszanowania własnego narodu – patriotyzm.

CEL PROFILAKTYCZNY – Kształtowanie poczucia odpowiedzialności za Polskę.

PROPONOWANE TEMATY:

- Co to jest naród? Co to jest państwo? Co to jest wolność? Co to jest niepodległość?
- Tożsamość buduje się poprzez przynależność do rodziny, narodu i państwa.
- Współczesny patriotyzm.
- Jako osoba jestem częścią danego społeczeństwa.

ZADANIA DLA UCZNIA:

- Poznaję kulturę, religię i język swojego narodu.
- Okazuję szacunek symbolom narodowym i sztandarowi szkoły.
- Recytuję samodzielnie i śpiewam w grupie „Mazurka Dąbrowskiego” – hymn Polski.
- Opowiadam o życiu wielkiego Polaka Karola Wojtyły – Świętego Jana Pawła II.

ZADANIA DLA RODZICÓW:

- Pielęgnuję poczucie przynależności do własnego narodu i silnej z nim więzi.
- Bronię dobrego imienia narodu polskiego.
- Rozmawiam z dzieckiem na tematy związane z wartościami narodowymi Polaków.
- Pomagam dziecku analizować wydarzenia historyczne i ich wpływ na teraźniejszość.
- Stale poznaję kulturę i historię narodu polskiego.
- Wspólnie z dzieckiem uczestniczę w uroczystościach patriotycznych.

ZADANIA DLA SZKOŁY, NAUCZYCIELA, WYCHOWAWCY:

- Organizuję z uczniami uroczystości o charakterze narodowym.
- Tworzę programy szkolne nastawione na rozwój kultury narodowej, języka, znajomości historii, kultury, procesów politycznych, społecznych i gospodarczych.
- Jako wychowawca, poprzez swoją postawę ukazuję, na czym polega bycie prawdziwym patriotą.

PROPONOWANE SPOSOBY REALIZACJI:

Zadaniem uczniów jest wykonanie swojego klasowego sztandaru. Każdy wychowanek wybiera lub tworzy własny symbol - pochodzący z historii, kultury, literatury lub tradycji, który jest mu w jakiś sposób bliski, np. związany z dziejami jego rodziny lub regionu. Wszystkie symbole umieszcza się na sztandarze. Przy tej okazji nauczyciel może prowadzić z uczniami dyskusję na temat tożsamości narodowej. Warto poruszyć wątek Polaków przebywających na emigracji i ich tęsknoty za Ojczyzną.

PRZEWIDYWANE OSIĄGNIĘCIA, EFEKTY:

Wypracowuje się poczucie przynależności do polskiego narodu o bogatej kulturze, języku, historii i wartościach. Uczniowie bronią wartości narodowych, czynnie uczestniczą w uroczystościach i świętach narodowych. Kultuwują tradycję i kulturę swojego regionu. Dbają o rozwój polskiej kultury. Utożsamiają się z narodem polskim, pomimo istnienia różnic np. regionalnych.

PRZECIWDZIAŁANIA ZAGROŻENIOM:

Młodzieży grozi poczucie zagubienia w społeczeństwie, brakuje jej umiejętności utożsamiania się z wartościami narodowymi. Istnieje ryzyko nieznajomości historii, tradycji, kultury politycznej i gospodarczej narodu polskiego. W rezultacie młodzi ludzie poszukują samorealizacji w innych kulturach lub subkulturach.

Uchwalono podczas posiedzenia Rady Rodziców 09.09.2021

PRZEWIDUJĄCY
RADY RODZICÓW
Gabriel Romanyszyn

